

Een excursie Mineralogie naar de Eifel

door Rob Hekkenberg

Juni kwam met rasse schreden op ons af. En wat bleek: het was niet mogelijk om met alle potentiële deelnemers één excursie te organiseren. Te veel andere afspraken in die tijd. Dus werd het geen GEA excursie en gingen twee groepjes apart op pad. Wij (Mark, Jan, Ken, Noer, Rob en Riet) zijn op stap gegaan naar de Eifel. Mark had contact gelegd met Ernst Stark, een kennis in het gebied. Omdat die zelf verhinderd was had hij gelukkig wel iemand anders voor ons geregeld: Willi Schüller. Dat was heel, heel, mooi. Willi is een van de twee of drie Eifel goeroes. Hij is ook de auteur van een aantal Eifel artikelen in Lapis. Dus we waren heel blij met hem. Ons logies adres was, zoals vaker, bij Frau Degen in Mendig, die ons hartelijk onthaalde.

Op donderdag gingen we naar het oude, niet meer in ontginning zijnde, deel van de Wanneköpfe. Het gat van 2009 was er nog en daar moest verder aan gewerkt worden. Het gat was zo diep dat een koplamp nodig was. Er werden nog mooie xenolieten uitgehaald.

's Avonds gingen we op bezoek bij Willy Schüller. Op weg naar hem toe moesten we een gigantisch popgebeuren, "Rock am Ring", passeren. We zaten dus 1,5 uur in een file en kwamen laat bij Willi aan, "Kein Problem". Zijn verzameling lijkt op een klein museum. Echt prachtig: oh, en ah, en kijk daar dan. Willi gaf een presentatie van Bellerberg mineralen.

Heel mooi, en we kregen steeds meer de behoefte om daar eens te gaan kijken. Willi nam ons daarna mee naar een plaatselijk restaurant voor het diner. Daar werd nog veel bijgepraat over de vele te bezoeken groeves.

Vrijdagochtend reden we, door de prachtige velden met klaprozen en korenbloemen, naar "In den Dellen". In deze groeve waren we al

eerder. Toch is het altijd leuk om even er heen te gaan. Dit keer werd er niet veel gevonden. Willy kwam nog even op bezoek en vertelde ons in welke laag de meest

interessante mineralen zaten. Helaas was die laag op dat moment onbereikbaar. Het weer was prachtig en Riet en Noer zaten lekker onder een parasol te lezen. Die dikke boeken

moesten uit. Rob nam een heel grote xenoliet mee voor thuis, benieuwd wat daar in zal zitten. 's Middags mochten we de Nickenicher Weinberg in. Op naar "die Grüne Sohle". Wel opletten op de grote vrachtwagens. Er zijn weer veel amphibolen, pyroxenen, hematieten e.d. gevonden. Omdat we wel vaker in de Weinberg geweest zijn, groeit de verzameling. Soms meer van hetzelfde? Dan moet er worden opgeruimd!

Zaterdagochtend nam Willi ons mee naar de Graulei. Heel hard materiaal. Maar oh oh wat een goede plek. De groeve was een paar uur van “ons” met z’n vijven, Riet en Noer inmiddels bezig aan hun 2^e leesboek. Willy hielp ons steeds met determineren en gaf aanwijzingen in welk gesteente we ons geluk moesten beproeven. Mede omdat er pas was “gesprongen” werd er redelijk goed gevonden. Thuis moet natuurlijk nog blijken hoe mooi de mineralen zijn. ‘s middags hebben we geluncht op een heerlijke

plek in het bos. We zaten vlakbij “Zur Eishöhle” bij Geroldstein. Na de lunch klommen we de berg op om de ingang van de “Eishöhle” te bezoeken. Er kwam echt een heel

koude, ijzigkoude, lucht uit het gat. Een heel bijzonder natuurverschijnsel.

Daarna naar de Rother Kopf, die ligt vlak naast de “Eishöhle”. We keken eerst van boven af de groeve in om te zien of er verse werkplekken waren. Die waren er niet dus dacht Willi dat helemaal afdalen niet zinvol was. Maar wij waren hier nu toch, dus wilden er wel in. Willi wist de ingang. En na een steile wandeling kwamen we beneden aan. Al heel snel vonden we meliliet, nephilien, apatiet, magnetiet en vast nog meer mooie mineralen die we pas later, thuis, zullen vinden.

Willi had zich vergist ☺. Ik was hier nog niet eerder geweest en vond het een heel bijzondere plek, echt de moeite waard. Wat is het heerlijk om een echte kenner als Willi Schüller erbij te hebben.

Zondag begon heel vroeg, om 05:00 uur weg. Waarheen vertel ik hier niet. Het was wel gaaf om dat ook eens te doen. Leverde

overigens niet veel op. Toen we, om 09:00 uur, weer bij Frau Degen waren hebben we, zoals steeds, lekker ontbeten en kon de dag echt beginnen. Jan, Noer en Ken moesten naar huis. Mark, Riet en ik bleven nog een dagje. We gingen nogmaals naar In Den Dellen. Het was eigenlijk te warm en voor de lunch zochten we dan ook een koelere plek in het bos. Alhoewel we best moe waren vonden toch nog wat energie om naar de Rothenberg te Bell te gaan. Mark wist hoe daar te komen. We vonden daar veel slakken met de meest bizarre aanloopkleuren. Die moesten natuurlijk mee. Wel bleek later dat de

sprankelrijkheid van de kleuren afhankelijk is van licht en vochtigheid.

Er was “Gambrinus” feest in Mendig dus daar een biertje “Volkanbrau” gehaald en de volgende dag na een geslaagd bezoek aan de Eifel weer naar huis. Daar wacht dan nog wekenlang gehak om de kleine, mooie, mineralen veilig te stellen.

